

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718200145
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6718200145.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa otca P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. XXX, zastúpeného Mgr. Janou Podhorcovou, nar. 28.04.1986, bytom Dolinky 1337/11, Detva ako splnomocnenou zástupkyňou a matky Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., O. XXX, o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 16P/4/2018-73 zo dňa 23.03.2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 13C/164/2010 - 35 zo dňa 02.06.2011 v časti výroku o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky a súčasne rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 6P/31/2014 - 120 zo dňa 07.04.2016 vo výroku o zvýšení výživného na maloletú, pretože zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti otca s tým, že obaja rodičia sú oprávnení ho zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. V treťom výroku uložil matke povinnosť platiť výživné na maloletú vo výške 100,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, počnúc dňom 01.11.2017 a v štvrtom výroku vyčíslil zameškané výživné za obdobie od 01.11.2017 do 31.03.2018 vo výške 500,- Eur, ktoré matke povolil splácať po 40,- Eur mesačne spolu s bežným výživným s tým, že pri omeškaní čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Vychádzajúc z ustanovení § 24 ods. 1, 3, 4, § 25 ods. 2, § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, § 63 ods. 1, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine a vykonaným dokazovaním dospel súd prvej inštancie k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené zákonné podmienky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu. Maloletá H. sa od 25.10.2017 presťahovala k otcovi, ktorý sa o ňu riadne osobne stará, má s ním vytvorený veľmi dobrý vzťah a od odsťahovania sa od matky sa zlepšil aj jej vzťah s matkou. Otec má v domácnosti vytvorené vhodné bytové podmienky pre zabezpečenie starostlivosti o maloleté dieťa; okresný súd prihliadol aj na názor a vôľu 16-ročnej maloletej.

Spolu so zverením maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca súd rozhodoval aj o povinnosti matky platiť výživné na maloletú. Pri určení výšky výživného súd prihliadal na preukázaný priemerný zárobok matky maloletej vo výške cca 432,- Eur mesačne netto a na zárobok otca, ktorý svoj príjem nevedel zdokladovať, ale podľa jeho vyjadrenia predstavuje príjem z brigád a pomocných prác vo výške cca 350 - 400,- Eur mesačne. Otec maloletej nepoberá žiadne sociálne dávky, pretože o ne nepožiadala.

Otec žiadal výživné vo výške 170,- Eur, pretože v roku 2016 on sám mal uloženú povinnosť platiť výživné matke vo výške 150,- Eur; výdavky na maloletú špecifikovať nevedel.

Maloletá navštevuje 1. ročník Strednej odbornej školy hotelových služieb a obchodu vo Zvolene, otec jej neplatí žiadne školné, ani obedy, nekupuje jej žiadne lieky a maloletá nenavštevuje záujmové krúžky; otec jej dáva peniaze podľa potreby, keď maloletá požiada; platí jej cestovné do školy (z O. do N.) ako aj dopravu vo N., uhrádza stravu, oblečenie a hygienu. Po zohľadnení nevyhnutných životných nákladov obidvoch rodičov a maloletej dospel súd prvej inštancie k názoru, že optimálna výška výživného na maloletú je 100,- Eur mesačne. Pri príjme matky 430,- Eur mesačne v čistom a po odpočítaní jej nevyhnutných výdavkov na ubytovanie, stravu a hygienu je v jej možnostiach platiť výživné v tejto výške s prihliadnutím na to, že ďalšiu vyživovaciu povinnosť už nemá.

Otec zabezpečuje starostlivosť o maloletú od 25.10.2017; matka od tohto obdobia do konca marca 2018 otcovi neplatila žiadne výživné; za plnenie vyživovacej povinnosti zo strany matky platenie mobilu dcére súd nepovažoval. Zameškané výživné zo strany matky okresný súd posudzoval až od 01.11.2017 (nesprávne okresným súdom uvedené 2018), pretože výživné za predchádzajúci mesiac zo strany otca bolo už v čase príchodu maloletej do domácnosti otca splatné podľa predchádzajúcej úpravy výživného na maloletú; zameškané výživné na maloletú predstavuje za obdobie od 01.11.2017 do 31.03.2018 500 Eur (5 x 100,- Eur), ktoré súd povolil matke splácať po 40,- Eur mesačne spolu s bežným výživným.

Na základe zhodného stanoviska rodičov súd styk matky s maloletou neupravil.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte aj „C.m.p.“).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal do výrokov o výživnom odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a uložil matke povinnosť platiť výživné na maloletú vo výške 150,- Eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca a zameškané výživné za obdobie od 01.11.2017 do 31.03.2018 vo výške 750,- Eur aby uložil matke splácať po 50,- Eur mesačne spolu s bežným výživným pod sankciou straty výhody týchto splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich. Vytýkal okresnému súdu, že nezohľadnil skutočnosť, že predchádzajúcim rozsudkom bol on sám zaviazaný platiť výživné na maloletú vo výške 150,- Eur mesačne a súčasným rozsudkom došlo k zníženiu výživného o 50,- Eur mesačne, hoci na strane maloletej došlo k zmene pomerov, pretože začala navštevovať strednú odbornú školu a teda jej výdavky sa zvýšili.

Okresný súd dospel k nesprávnym zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho a skutkového posúdenia veci. Jedným z dôvodov, prečo súd určil výživné len vo výške 100,- Eur mesačne bola skutočnosť, že otec nevedel na pojednávaní preukázať opodstatnené výdavky, čo nemôže byť na škodu maloletého dieťaťa. Súd pri určení výšky výživného musí vychádzať predovšetkým zo záujmov samotného dieťaťa a nie v rozpore s jeho záujmami výživné znížiť len preto, že otec svojím ľahostajným prístupom nezabezpečil doklady, preukazujúce jeho výdavky. Otec už počas pojednávania vyslovil svoj nesúhlas s návrhom matky na určenie vyživovacej povinnosti v minimálnom rozsahu, pretože u maloletej došlo k nárastu odôvodnených a opodstatnených potrieb vzhľadom na to, že začala navštevovať strednú odbornú školu, čím došlo ku zmene pomerov na jej strane, zatiaľ čo v čase rozhodnutia súdu o zvýšení výživného v roku 2016 bola len žiačkou základnej školy. Pokiaľ čistý príjem matky 430,- Eur mesačne po odpočítaní jej nevyhnutných nákladov jej umožňuje platiť výživné vo výške 100,- Eur mesačne, a nemožno prihliadať na jej výdavok v podobe exekučných zrážok vo výške 60,- Eur, ani na platby za dcérin mobil vo výške 30,- Eur mesačne, ako aj na výdavok ohľadom splátok za telefón vo výške 20,- Eur mesačne, je schopná platiť výživné 150,- Eur. Akékoľvek výdavky, ktoré nie sú nevyhnutné, nemôžu mať prednosť pred výživným na maloleté dieťa. Okresný súd sa nezaoberal podrobne výškou mesačných opodstatnených a nevyhnutných výdavkov matky; matka nemá inú vyživovaciu povinnosť a je v pracovnom pomere. V čase posledného rozhodovania súdu o zvýšení výživného boli majetkové pomery a príjem otca na takmer totožnej úrovni ako je v súčasnosti príjem matky; v rámci takmer totožnej životnej úrovne rodičov maloletej súd v každom prípade argumentoval a rozhodol iným spôsobom: v prvom prípade v súlade so záujmom maloletej, v druhom prípade naopak znížil výšku výživného.

Okrem toho matka má uloženú povinnosť spolu s bežným výživným platiť aj zameškané výživné po 40,- Eur mesačne. Túto povinnosť nerešpektuje, pričom tvrdí, že maloletej platí mobil a splátku na zameškané výživné uhrádzať nemieni. Pritom v samotnom rozsudku je uvedené, že súd nepovažuje za plnenie vyživovacej povinnosti zo strany matky platenie mobilu.

Otec navrhol, aby odvolací súd jeho návrhu vyhovel, pretože nežiada o zvýšenie výživného, ale žiada zaviazat matku k úhrade výživného vo výške 150,- Eur mesačne, teda súladne s rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 6P/31/2014 napriek tej skutočnosti, že došlo k zmene pomerov na strane maloletej a teda k nárastu jej odôvodnených potrieb.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok v plnom rozsahu potvrdiť; jej mesačný príjem po odpočítaní cca 70,- Eur za úver, ktoré podľa dohody o vyporiadaní BSM má platiť otec, predstavuje 392,- Eur; náklady na jej bývanie predstavujú 150,- Eur, platby za telefón matky a dcéry činia spolu 60,- Eur a spoločná poisťka 40,- Eur. Po zaplatení výživného 100,- Eur spolu mesačné náklady predstavujú 420,- Eur; na bežnú spotrebu jej zostane suma 42,- Eur.

4. Kolízny opatrovník navrhol rozhodnúť v zmysle jeho predchádzajúcich vyjadrení.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu ustanovenia § 65 a § 66 C.m.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „C.s.p.“) a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu, nepovažujúc odvolanie otca za dôvodné, v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Po preskúmaní obsahu spisu krajský súd dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvoinštančného súdu, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil úplne a správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver. Rozhodnutie súdu bolo podložené náležitým preskúmaním rodinných a sociálnych pomerov účastníkov; vychádzal z výsluchu účastníkov: rodičov i kolízneho opatrovníka, ako aj z listinných dokladov a z pripojených spisov. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania odvolací súd považoval rozhodnutie okresného súdu v odvolaním napadnutých výrokoch za správne. So všetkými skutočnosťami, uvádzanými v odvolaní proti výroku o určení výšky výživného, sa náležitým a presvedčivým spôsobom vyporiadal už súd prvej inštancie, ktorého rozhodnutie spĺňa všetky požiadavky na zákonné rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa zaoberal dôsledne so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, vrátane tých, na ktoré poukázal v odvolaní otec.

8. V prvom rade je potrebné uviesť, že podľa § 78 Zákona o rodine je možné meniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom, len ak sa menia pomery; okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Platná právna úprava neumožňuje meniť právoplatné súdne rozhodnutia; v prípade vyživovacej povinnosti vzhľadom na to, že sa ustanovuje povinnosť plniť peňažné sumy aj do budúceho obdobia, kedy môže dôjsť ku zmene pomerov, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo, Zákon o rodine aj Civilný sporový poriadok umožňujú zmeniť právoplatný rozsudok na základe relevantnej zmeny pomerov, rozhodujúcich pre určenie výživného. V konaní, v ktorom sa navrhuje zmena pôvodného rozhodnutia o výživnom, si súd všima rovnaké okolnosti, ako v konaní o určení výživného; porovnáva ich stav ku dňu rozhodnutia o výživnom a ku dňu žiadanej zmeny rozhodnutia. V konaní o určení alebo zmene vyživovacej povinnosti rodiča musí súd skúmať podľa § 75 ods. 1 ZR schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej osoby, pod ktorými sa rozumie vek, zdravotný stav, vzdelanie, aktuálne rodinné pomery, objektívna možnosť dosahovať čo najvyšší príjem vlastným pričinením, aj dôvody, pre ktoré povinný rodič nedosahuje príjem, postačujúci nielen na uhrádzanie nákladov vlastných potrieb, ale i potrieb maloletého dieťaťa. Zákon o rodine to vyjadruje v § 75 ods. 1 veta druhá slovami „na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov; dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 3, 4, 5 Zákona o rodine). Cieľom zákonnej úpravy je zvyšovať mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že pred potreby rodiča kladie zákon potreby dieťaťa; každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Pritom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že k vydaniu nového rozhodnutia o výživnom môže dôjsť len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru tak na strane oprávneného, povinného alebo na obidvoch stranách; môže ísť o subjektívne, ale aj objektívne skutočnosti, o zmenu v oblasti príjmových a celkových majetkových pomerov a výdavkov. Je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Zmenu rozhodnutia o výživnom, ako v budúcnosti zročných dávok, pripúšťa § 78 ods. 1 Zákona o rodine aj § 231 C.s.p.; pri zmene pomerov zákon ukladá vždy prihliadnuť na vývoj životných nákladov všetkých účastníkov (§ 78 ods. 3).

9. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že maloleté dieťa pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo v roku 2011 rozvedené; maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky s určeným výživným vo výške 60,- Eur a 100,- Eur na vtedy maloletého Mariána, neskôr so zvýšeným výživným už len na maloletú Radku vo výške 150 Eur a vyčísleným zročným výživným vo výške 1.710,- Eur, splatných v 50,- Eur splátkach, ktoré matka vymáhala exekučne (č.l. 42 spisu) aj v trestnom konaní (č.l. 41 spisu). Vzhľadom na výrazné zhoršenie vzájomných vzťahov matky a dcéry v súlade s vôľou maloletej po tom, čo opustila spoločnú domácnosť s matkou a odišla ku otcovi, súd prvej inštancie zveril maloletú do osobnej starostlivosti otca. V súvislosti so zmenou výchovného prostredia okresný rozhodoval aj o výživnom pre maloleté dieťa, ktoré určil vo výške 100,- Eur mesačne, keď vychádzal zo zisteného príjmu matky aj otca, z výdavkov na strane obidvoch rodičov ako aj preukázateľných výdavkov maloletej. Zo spisu je zistiteľné, že matka zarobí 432,72 Eur, po exekučných zrážkach 371,31 Eur netto; jej výdavky predstavujú náklady na nájom 44,04 Eur, na plyn - záloha 50 Eur, na elektrinu záloha 34,- Eur, rozhlas a televízia 4,64 Eur, digi služba poplatky 12,60 Eur, na splátku za zariadenie vo výške 8,- Eur mesačne a platba za mobilný telefón pre maloletú 31,58 Eur. Otec nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie; naposledy bol evidovaný od 20.08.2015 do 09.05.2016, dňa 10.05.2016 bol vyradený na vlastnú žiadosť; nepoberá pomoc v hmotnej núdzi, pretože takúto žiadosť nepodal. Jeho príjem predstavuje podľa jeho vlastného vyjadrenia 350,- - 400,- Eur mesačne. Otec spolu s maloletou žijú v rodinnom dome, ktorý vlastní spoločne s matkou maloletého dieťaťa.

10. Odvolanie otca nie je dôvodné. Okresný súd správne vyhodnotil príjmy a výdavky na strane matky, zamestnanej ako predavačky v stavebninách, aj otca - murára bez stáleho zamestnania; správne ustálil výšku výživného, rešpektujúc preukázané potreby maloletého dieťaťa. Otec síce správne uvádza, že súd musí vychádzať predovšetkým z toho, čo je v záujme maloletého dieťaťa, ale opomína skutočnosť, že súd má možnosť vychádzať predovšetkým z tvrdení účastníkov a z dôkazov, nimi navrhnutých alebo predložených. V prejednávanej veci súd prvej inštancie riadne vykonal dôkazy nielen účastníkmi navrhnuté, ale aj dôkazy ex offo, v súlade s procesnými predpismi, upravujúcimi opatrovnícke konanie, keď zabezpečil doklady o príjmoch rodičov, správy o povesti z miesta bydliska, správu o prešetrení pomerov v domácnosti maloletej a ďalšie.

11. Otcom navrhované výživné vo výške 150,- Eur, t.j. určené súdom v doposiaľ stanovenej výške, ktoré bol on sám povinný platiť, nekorešponduje s preukázanými výdavkami maloletého dieťaťa v súčasnosti, hoci je o rok staršie, ani s preukázanými výdavkami otca a príjmami matky. Odvolací súd nemohol prehliadnuť skutočnosť, že maloletá obýva spolu s otcom rodinný dom, ktorého je spoluvlastníkom v 2/3 spolu so svojou matkou P. P., vlastníčkou v 1/3; zo spisu nevyplýva, či sa jeho matka finančne podieľa na nákladoch, spojených s prevádzkou a údržbou nehnuteľnosti podľa svojho podielu. Matka maloletej je vlastníčkou bytu s výdavkami, popísanými a podrobne vyhodnotenými okresným súdom; napriek dohode o vyporiadaní BSM, podľa ktorej sa preberateľom úveru mal stať otec maloletej, úver spláca matka maloletej. Otec dôvodne namietol len skutočnosť, už konštatovanú a uzavretú okresným súdom, že platbu matky na mobilný telefón pre maloletú nemožno započítať na výživné. Táto jediná skutočnosť však nemohla zvrátiť správnosť rozhodnutia okresného súdu.

12. Súd prvej inštancie teda správne určil bežné výživné a správne vyčísľil aj výživné zročné (dlh na výživnom); odvolaním napadnutý rozsudok má všetky náležitosti podľa § 220 ods. 2 C.s.p., je presvedčivý, preskúmateľný a zrozumiteľný. Odvolací súd nevidel žiadne dôvody na jeho zmenu (§ 388 C.s.p.) ani zrušenie (§ 389 C.s.p.); preto ho v plnom rozsahu potvrdil, a to aj vo výroku o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutým, ale výroku súvisiacim.

13. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. a § 52 C.m.p. odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).